

جلسه ششم اعتقادات

«توحيد - اقسام هدايت»

١- انواع هدايت

«أعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله و الصلاة و السلام على رسول الله و على آله آل الله، لا
سيما على بقية الله روحى و أرواح العالمين لتراب مقدمه
الفداء و اللعنة الدائمة على أعدائهم أجمعين من الآن إلى
قيام يوم الدين»

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
«كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ، كَغَلَى الْحَمِيمِ»^۱

این آیاتی که امروز تلاوت شد، خیلی تکان دهنده بود برای کسانی که توجه به آیات الهی ندارند و خدای نکرده گاهی گناه می‌کنند و خدا را از خودشان ناراضی نگه می‌دارند.

به طور کلی همه‌مان باید بدانیم که هدایت و ضلالت که بحث امروز ما خواهد بود، در دست ذات مقدس پروردگار است. همان طوری که شاید اطلاع داشته باشید، بحث‌هایی در اوایل ان شاء الله روزهای جمعه برای دوستانی که در این جلسه شرکت می‌کنند داریم که امروز خدای تعالی توفیق

۱- سوره دخان، آیه ۴۵-۴۶.

عنایت کرد در مشهد در کنار قبر حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام باشیم. با طرح و برنامه‌ای که دوستان ریخته‌اند ان شاء الله دوستان سایر شهرستان‌ها هم گوش می‌دهند و دقیقاً همان طوری که هفته‌ی گذشته عرض کردم، باید قدم به قدم به سوی خدا برویم؛ هم اعتقاداتمان را کامل کنیم و هم صفات رذیله را از خودمان دور کنیم و هم در راه خدا قدم‌های بلندی برداریم. همه با هم، همه با یک دل و یک فکر و یک گام تا آنکه که ان شاء الله اگر آن طوری که به ما وعده می‌دهند و مکرراً اشاره کرده‌اند، شاید خدای تعالی مقدر بفرماید در زمان ما ظهور حضرت بقیه الله ارواحنا فداه میسر شود و ان شاء الله همه‌مان از یاران خوب آن حضرت باشیم.

در اعتقاداتمان باید این باشد که همه‌ی هدایت در دست خدا است. هدایت عام داریم و هدایت خاص و هدایت خاص‌الخاص. حتّی به پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآله خدای تعالی اجازه نمی‌دهد که معتقد باشد که هدایت در دست پیغمبر است. هیچ کس در هدایت افراد نمی‌تواند دخالت کند مگر به عنوان واسطه.

۲- معنای هدایت عام

هدایت عام همین قرآن است که به وسیله‌ی پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآله برای ما فرستاده و همه را هدایت کرده و تمام مردم را به این وسیله راهنمایی فرموده است. با سخنان

پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآله ، با سخنان ائمه ی اطهار
علیهم السلام مردم را هدایت کرده اند؛ به خدا هدایتشان
کرده اند، به حقایق هدایتشان کرده اند، هدایت به نحو عام،
همه کس فهم، برای همه، همان طوری که در این آیات امروز
تلاوت شد که فرمود: ما قرآن را برای تو آسان کردیم. در جای
دیگر مکرراً خدای تعالی می فرماید: «وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ
فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ»^۲ قرآن را برای یادآوری آسان قرار دادیم، هر کس
بخواهد از قرآن هر مقدار استفاده کند، می تواند. قرآن کتابی
است که در اختیار عموم هست، حتی آن قدر بنی اسرائیل و
اهل کتاب را مورد خطاب قرار داده در هیچ کتاب آسمانی،

۲- سوره قمر، آیه ۱۷.

مذاهب دیگر و جمعیت‌های دیگر را مورد خطاب قرار نداده است. مکرّر فرموده: یا بنی اسرائیل! مکرّر به نصاری خطاب کرده و آن‌ها را برای هدایت دعوت فرموده، حتّی از فرعون نگذشته و به حضرت موسی می‌فرماید: «اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ»^۳ یا در آن آیه دیگر خطاب به حضرت موسی و هارون «اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ»^۴ از فرعون خبیث‌تر در عالم نبوده از نظر کار و همه‌ی مردم دنیا را، این آیات و این سوره‌های قرآن به طرف خدا دعوت فرموده است. این معنی هدایت عام است و همه می‌توانند از اسلام تحقیق کنند، همه می‌توانند از قرآن تحقیق

۳- سوره طه، آیه ۲۴.

۴- سوره طه، آیه ۴۳-۴۴.

کنند، همه می‌توانند حقایق قرآن را به طور عادی و ساده درک کنند. این معنی هدایت عام خدا است. و لذا همه را هدایت کرده است، و حالا بعضی از مردم هستند توجّه نمی‌کنند؛ همان طوری که در این آیات خواندید و امروز شنیدید که بعضی فراموش می‌کنند آیات الهی را، بعضی توجّه نمی‌کنند، آیات خدا در مقابل چشمشان هست نمی‌بینند. من در جلسات اوایل این جلسه در روزهای اول عرض کردم که انسان گاهی می‌شود که اگر یک مقدار فکر بکند همه چیز برای او نشانه‌ی خدا است. هر چیزی که در عالم هست از یک ذره گرفته که از چند اتم ممکن است تشکیل شود تا به کهکشان‌ها و ستاره‌ها و کرات بالا تمام این‌ها نشانه‌ای از

پروردگار هست و آیت کاملی برای خدای تعالی دارد.
همه‌ی این‌ها هدایت می‌کند انسان را.

انسان‌ها در این زمینه بر دو بخش تقسیم می‌شوند: جمعی هدایت‌پذیر، جمعی بی‌اعتنا و حیوان‌زاد و زندگی حیوانی را ادامه می‌دهند. هر کس به آیات الهی و هدایت پروردگار توجه نکند، باید او را یک حیوانی دانست که شاید حیوانات از جهتی بهتر به خاطر این که خدای تعالی این سرمایه‌ی عظیم را در اختیار آن‌ها نگذاشته و آن‌ها نمی‌توانند در آیات الهی بیشتر از آنچه که خدا راهنمایی‌شان کرده فکر کنند؛ اما بشر می‌تواند به اعماق وجود همه چیز از صفات الهی گرفته تا ذره‌ترین و کوچک‌ترین جانداران‌ها تفکر کند. این معنای هدایت عام است، پس در این جای یک عده توجه به هدایت

عام دارند، یک عده هم ندارند که آن‌هایی که به هدایت عام پروردگار توجه دارند، انسان هستند و بقیه را خدای تعالی می‌فرماید: «أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ» چرا؟ برای این که «وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا [حَتَّى] وَ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا» - ببینید - این دو دسته‌ای که عرض کردم؛ یک عده هستند چشم دارند اما آیات الهی را نمی‌بینند، گوش دارند ولی آیات الهی را نمی‌شنوند، زبان دارند به آیات الهی باز نمی‌شود، دل دارند اما حقایق را نمی‌فهمند، خدای تعالی با همین صراحت فرموده است: «أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ» این‌ها مثل حیواناتند. ولی به حیوانات هم

نمی‌رسند از حیوان هم پست‌تر، «بَلْ هُمْ أَضَلُّ»^۵ کوشش کنیم
ان شاء الله راه رسیدن به هدایت خاص را یاد بگیریم، هدایت
عام پروردگار را بپذیریم و همان طوری که در هفته‌های
گذشته عرض کردم در هر روز چند دقیقه‌ای، نیم ساعتی،
یک ساعتی در آیات الهی تفکر کنید، تا خدای تعالی از
حالت حیوانیت ما را بیرون بیاورد و انسانمان قرار دهد، منتها
انسانی که در کلاس اول نشسته، از هدایت عام پروردگار
استفاده می‌کند و این طور نباشیم مثل همه‌ی مردم که هیچ
به فکر حقیقت و حقایق نباشیم و اصلاً آیات الهی را فکر
نکنیم و در آن‌ها دقت نکنیم.

۵- سوره اعراف، آیه ۱۷۹.

۳- اهمیت غذای روح

اگر یک شبانه روز بر شما گذشت که بیدار است از شما دوستان عزیز که این طوری باشید، یک شبانه روز بر شما گذشت و آن چنان غافل بودید که حتی در کنار یک مثلاً بوستانی، در کنار یک درختی، در کنار افکار خودتان نشستید و درباره‌ی خدای تعالی و صفات پروردگار تفکر نکردید و اهمیت هم ندادید، باید عرض کنم یا روحتان مریض است و یا خدای نکرده از دنیا یا مرده، چون از دنیا رفتنش هم درست نیست، روحتان مرده است. چرا؟ برای اینکه روح غذا می‌خواهد. اگر یک نفر یک شبانه روز غذا نخورد، شما می‌گویید: این مریض است، ذائقه ندارد،

احساس گرسنگی نمی‌کند، اگر بیشتر ادامه پیدا کرد، می‌گویید: این مرده است، روح انسان هم همین طور است. غذای او تفکر در آیات الهی است، غذای او توجه به پروردگار است، غذای او انس با خدا است،

که اگر «ان شاء الله» با همان گام‌هایی که داریم دسته جمعی بر می‌داریم به سوی خدا و در این هدایت عام پروردگار وارد شدیم ان شاء الله قدم بعدی که ورود در «هدایت خاص» خدا است موفق می‌شویم. خدای تعالی در قرآن مجید فرموده: «وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا»^۶ کسانی که در راه ما جهاد می‌کنند؛ یعنی صبح از خواب بلند شدند، یا قبل از اذان صبح از

۶- سوره عنکبوت، آیه ۶۹.

خواب بلند شدند، نماز شب شان را خوانده‌اند، یک مقدار تصفیه‌ی روح پیدا کرده‌اند، و بعد نشسته‌اند تا اذان صبح دقایقی وقت دارند درباره‌ی آیات الهی فکر می‌کنند، که «الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ» یا می‌روند زیر آسمان به آسمان نگاه می‌کنند و این آیات را تلاوت می‌کنند، که در اختلاف این شب و روز، انسان وقتی به آسمان نگاه می‌کند، این ستاره‌ها به آن بزرگی که کروی زمین ما در مقابل آن‌ها بسیار کوچک است، این اختلاف شب و روز، «إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولَى الْأَلْبَابِ»^۷ می‌خواهید صاحب مغز باشید؟ می‌خواهید

۷- سوره آل عمران، آیه ۱۹۰.

صاحب فکر باشید؟ می‌خواهید از حیوانات بیایی بیرون و دارای مغز بشوی؟ مغز، خیلی مهم است. خدا هم در قرآن می‌فرماید: «لِأُولَى الْأَلْبَابِ» برای صاحبان مغز، این‌ها آیات الهی را در شب و روز مشاهده می‌کنند. «الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا» اول قیام در زیر آسمان انسان نگاه به آسمان می‌کند

این آیات مستحب است که انسان وقتی برای وضو گرفتن می‌آید زیر آسمان، آن‌جا این آیات را در قبل از نماز شب بخواند. تفکر می‌کند، فکر می‌کند، با دوستانشان یک قدم بلندی بر می‌دارند.

اگر شما خواب مانند و دوستانتان مشغول نماز شب بودند و در آیات الهی تفکر کردند، مثل آن فردی است با یک قافله‌ای

حرکت کرده می خواهد به مقصدی برود و آن شخص
می خوابد، عقب می افتد، آیا بعدش برسد یا نرسد؟ آیا بتواند
جبران کند یا نتواند؟

۴- چگونگی قبر برای مؤمنین و معاندین

کوشش کنید ان شاء الله تصمیم بگیرید، متعهد با خودتان
باشید، و یک فرد متعهد مسئولی باشید که شب های بلند
زمستان، این شب ها خیلی بلند است، تا جایی که می توانید
زودتر بخوابید و از قبل از اذان صبح به اندازه ای که یک نماز
شب وقت داشته باشید و یک چند دقیقه ای یک ربع ساعتی
تفکر کنید در آیات الهی، خیلی مؤثر است. یک قدم بسیار
مؤثری است در رسیدن به حقایق و رسیدن به ذات مقدس

پروردگار و انس با خدا، آن قدر بعد از مردن انسان می خوابد، خدا رحمت کند روز جمعه است یادی از پدرم بکنم، ایشان می آمد من را بیدار می کرد، می گفت: فلانی آن قدر در قبر می خوابی تا خسته شوی. بلند شو. من بچه بودم آن موقع، و واقعاً این طور است، حالا ای کاش در قبر بگذارند انسان بخوابد، اگر «حُفْرَةٌ مِنْ حُفْرِ النَّيِّرَانِ»^۸ این آیات را من نمی توانم الآن دو مرتبه تکرار کنم، آن چنان کوبنده است، «كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ، كَغَلَى الْحَمِيمِ» این را بگیریدش، یک انسان گناهکار، اثم، در کلمات آیات می گوید «اثیم»، یعنی کسی که گناهکار است، فرعون را نمی گویند، برای فرعون بالاتر از

۸- بحار الانوار، ج ۴۱، ص ۲۴۸.

این‌ها است. بگیری‌دش «خُذُوهُ»^۹ بفرستیدش در جهنم، این شخص خیلی تو مردم عزیز بود، محترم بود، بفهمد که آن لذت‌ها ارزشی ندارد و این عزّت است که «إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ»^{۱۰} متقین ارزش دارند و عزّت دارند، که تا سر از قبر بر می‌دارند از جانب پروردگار ندا می‌آید «سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ وَامْتَاذُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ»^{۱۱} شما گناهکاران جدا بشوید، حق ندارید با این‌ها حرکت کنید، شما انسان نیستید، این‌ها، این متّقین انسان هستند، که هدایت عام ما را پذیرفته‌اند، ان شاء الله کوشش کنید، دنیا آقایان! ارزشی ندارد

۹- سوره دخان، آیه ۴۷.

۱۰- سوره قمر، آیه ۵۴.

۱۱- سوره یس، آیه ۵۸-۵۹.

خدا می‌داند آن قدر بی‌ارزش است که اگر انسان بخواهد
رویش فکر حتی بکند انسان، حیف است انسان که روی این
طور چیزها فکر بکند، هدایت عام را ان شاء الله توجّه به آن
داشته باشید با همه‌ی مشکلات ارزش دارد،

یک نماز شب خدای تعالی درباره‌اش می‌فرماید: «فَتَهَجَّدْ بِهِ
نَافِلَهُ لَكَ عَسَى أَنْ يَنْعَثِكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا»^{۱۲} تو را خدا به
مقام محمود، مقام پسندیده شده الهی می‌رساند. درباره‌ی
نماز شب خدا در قرآن می‌فرماید: «إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ
السَّيِّئَاتِ»^{۱۳} «حسنات» که اسم نماز شب است در این جا،
تمام گناهان را پاک می‌کند، و ان شاء الله کوشش کنید مبادا

۱۲- سوره اسراء، آیه ۷۹.

۱۳- سوره هود، آیه ۱۱۴.

این شب‌ها بخوابید، استراحت کنید؛ استراحتتان را بگذارید وقت دیگر، و نماز شب‌تان را ترک نکنید و بالاخص و بلکه بهتر از نماز شب، تفکر در آیات الهی و انس با پروردگار است.

۵- معنای هدایت خاص

اما هدایت خاص، وقتی که جهاد کردید، کوشش کردید، نفستان را با آن جهاد کردید، خدای تعالی می‌فرماید: «وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا»^{۱۴} آن جا هدایت خاص شروع می‌شود، هدایت خاص همان هدایتی است که در اول

۱۴- سوره عنکبوت، آیه ۶۹.

سوره ی بقره می فرماید: «ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى
لِّلْمُتَّقِينَ»^{۱۵} هدایت است برای متّقین، اهل تقوا، آن‌هایی که
هدایت عام پروردگار را پذیرفته‌اند و وارد هدایت خاصّ
شده‌اند و می‌شوند، این جا است که پروردگار متعال دست آن
کسی که متّقی است، دست آن کسی که جهاد کرده، دست
آن کسی را که خدای تعالی را می‌شناسد و درباره‌ی آیات
الهی فکر کرده، تحقیق کرده می‌گیرد، «لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا»
هدایت می‌کنیم ما این افراد را بر راه‌های خودمان هدایت
می‌کنیم.

۱۵- سوره بقره، آیه ۲.

ببینید، از کنار حرم مطهر علی بن موسی الرضا علیه السلام عبور می‌کنید چون دیشب نماز شب خوانده‌ای، تفکر در آیات الهی کرده‌ای، دلت کشیده می‌شود وارد حرم بشوی، از دم در که اذن دخول می‌گویی. ممکن است حضرت رضا علیه السلام به تو بگوید: دوست من در باز که اذن دخول نمی‌خواهد، آن اذن دخول مال کسانی است که این‌ها حواسشان نیست که کجا می‌روند، «أَدْخُلْ يَا اللَّهُ»، مال کسی است که حواسش به خدا نیست، تو که دیشب نشستی خواب را بر خودت حرام کردی، تفکر در آیات الهی نمودی تو وارد بشو، وقتی هم که وارد می‌شوی، آقا جان «السَّلامُ عَلَی الْإِمَامِ الرَّؤُوفِ»، امام مهربان، زیارتی مخصوص حضرت رضا علیه السلام نزدیک است، آن امام مهربانی که «هَيَجَ أَحْزَانَ يَوْمَ

الطُّفُوفِ»^{۱۶} یک اشکی می‌ریزی، یک حال توجّهی پیدا می‌کنی، می‌بینی دلت نمی‌خواهد از حرم بیرون بروی، آن قدر مجذوب علی بن موسی الرضا علیه السلام هستی که می‌بینی آن جا شلوغ است، حضرت رضا علیه السلام را با خودت از حرم می‌آوری بیرون، با تو هست، در خانه با تو هست، آن‌هایی که می‌فهمند من چه می‌گویم، شب می‌آید خانه، با زندگی‌اش می‌بیند علی بن موسی الرضا علیه السلام هست، نه تنها آن حضرت، حضرت بقیه الله ارواحنا فداه در امور زندگی‌اش دخالت کرده، همه جا با او هست، واقعاً لذّت بخش است، افرادی هستند این طور. در هدایت خاصّ، خدا

۱۶- بحار الانوار، ج ۹۹، ص ۵۵.

با انسان صحبت می‌کند، ائمه اطهار علیهم السلام با انسان صحبت می‌کنند، ملائکه بر انسان نازل می‌شوند، همان طوری که هفته‌ی گذشته نمی‌دانم در این جلسه بود یا جلسه دیگر، گفتم: «إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ» هدایت اول و هدایت عام را می‌پذیرند، «ثُمَّ اسْتَقَامُوا»، بعد استقامت می‌کنند، «تَنْزِلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ»، و بعد می‌گویند: «نَحْنُ أَوْلِيَاكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ»^{۱۷} ما ولی شما هستیم، ما مراقب شما هستیم، ما خدمتگزار تو هستیم «إِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَخُدَّامُنَا وَخُدَّامُ مَحَبِّينَا»^{۱۸} ما خدمتگزار تو هستیم، کی خدمتگزار تو است؟ «وَعِبَادٌ مُّكْرَمُونَ»، این آیه درباره‌ی ملائکه است.

۱۷- سوره فصلت، آیه ۳۱.

۱۸- عیون، باب ۲۶، ح ۲۲.

بندگان محترم خدا، «الَّذِينَ لَا يَشْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ
يَعْمَلُونَ»^{۱۹} در کلام بر خدا بیشی نمی گیرند «وهم بامرہ
يعملون». تحت حواله بروردگار خدمتگزار شما می شوم. این
طوری خوب است که باشید

حضرت رضا علیه السلام می فرماید دوست من تو در خانه
بمان حرم شلوغ است من به زیارت تو می آیم. در سه جا بعد از
مرگ به زیارت تو می آید به صریح روایات، این ها مال بندگان
هستش که به هدایت خاص دست پیدا کردند، در سه جا به
زیارت تو می آید: در موقع قبر سؤال نکیر و منکر، حضرت
رضا علیه السلام می آید نکیر و منکر، بشیر و مبشّر، فقط

۱۹- سوره انبیاء، آیه ۲۷.

بشارت می دهند، نکیر و منکر مبدّل می شوند به بشیر و مبشّر، یک دفعه می گویند: خدا ماها را برای استقبال تو فرستاده، برای محبّت به تو فرستاده، ما راهنمای تو هستیم تا بهشت برزخ؛ حضرت رضا علیه السلام را که می بینند اینها عوض می شوند. «عِنْدَ الصِّرَاطِ، عِنْدَ الْمِيزَانِ، عِنْدَ تَطَايُرِ الْكُتُبِ»^{۲۰} وقتی که این نامه های اعمال می ریزد اگر یک وقت خدای نکرده دیدی که دست چپت فعّال است و دست راست کار نمی کند آن جا، بدان که از مجرمین هستی. دست اصلاً بلند نمی شود این دست هم بدون اجازه شما بلند می شود، بگیر، اصحاب شمال می شوی. اگر دیدی نه، این

۲۰- تهذیب، ج ۶، ص ۸۵.

دست راستت راحت کار می‌کند، دست چپ تو یا کار نمی‌کند یا طبیعی دست راستت را دراز می‌کنی، بدان اصحاب یمینی، نامه‌ی اعمال را می‌گیری، یک نگاه می‌کنی، بالای نامه نوشته «حُبُّ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَام» هر آنچه که در این کارنامه نوشته شده زیر سایه‌ی محبت علی بن ابیطالب علیه السلام ارزش دارد و تو جز متّقین هستی که «فِي جَنّاتٍ وَنَهَرٍ»، قرار داده، اما اگر محبت ابابکر و عمر باشد، هر چه کار کرده باشی به دست چپ نامه‌ی اعمال داده می‌شود و تو را می‌فرستند عقب سر همان‌ها تا «جحیم» این جا هم علی بن موسی الرضا علیه السلام می‌آید دست راستت را فعّال می‌کند، هر چه هم گناه داشته باشی یعنی فعّال هست چون کمک علی بن

موسی الرضا علیه السلام فعّال می شود «و عِنْدَ الصِّرَاطِ» ما هم از کروی زمین وقتی حرکت می کنیم به طرف بهشت، که ان شاء الله همه مان، همه ی دوستان من، که من وقتی به خدمت شماها می رسم واقعاً لذّت از دیدن شماها می برم و از خدا خواستم در قیامت هم با شماها باشم و شماها ما را ان شاء الله شفاعت می کنید و وارد بهشتمان کنید، با این جمع نورانی، با این دوستان حقیقت جو حرکت می کنیم ان شاء الله، می رسم به یک جایی که یک مدار ناری عجیب سوزاننده است که از دورترین راه ها حرارتش می رسد، حضرت رضا علیه السلام می رسد، این زیارت را قدر بدانید، می آید این ها از ما هستند، این ها از منند، در قیامت یک دسته را صدا می زنند: «أَيْنَ الرَّضَوِيَّونَ» امام رضایی ها کجا هستند؟

مجاورین قبر مطهر حضرت رضا علیه السلام کجا هستند؟
آن‌هایی که زیارت خاص کرده‌اند و با معرفت که در اثر
هدایت خاص به آن‌ها نصیب شده این‌ها کجا هستند؟ یک
عده می‌آیند صورت‌هایشان مثل ماه می‌درخشد، این‌ها وارد
صحرای محشر می‌شوند، در زیر سایه‌ی امام زمانشان، زیر
سایه‌ی علی بن موسی الرضا علیه السلام از صراط می‌گذرند و
به سوی بهشت می‌روند، خب این‌ها معنای هدایت خاص
است.

۶- آثار دیگر هدایت خاص

هدایت خاص قلبت را پُر از حکمت می‌کند و آن چنان
حکیمانه فکر می‌کنی که کوچک‌ترین اشتباهی در

زندگی‌ات، کوچک‌ترین اشتباهی در دنیایت، کوچک‌ترین اشتباه مضرّی در عالم آخرت نداری. این طوری می‌شوی، خدای تعالی در قلب تو قرار گرفته، تو را هدایت می‌کند، دستت را می‌گیرد، راهنمایت می‌کند و حتی گاهی می‌شود یک کاری که خیال می‌کنی خیلی خوب است، فوق العاده پُر منفعت است، ولی خدا مانع می‌شود، و اگر اهل هدایت خاصّ بشوی با خودت می‌گویی که باشد هر چه خدا می‌خواهد. «وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ» چه بسا چیزهایی را شما دوست دارید خدا نمی‌گذارد بعد می‌فهمی چه خوب شد که نشد «وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ

وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ»^{۲۱} چه بسا یک چیزی را سخت‌تان است، این چه کاری است؟ چرا من این قدر این بدنم درد می‌کند؟ چرا من فلان کسالت را پیدا کردم؟ چرا فلان ضرر کردم؟ یک روز می‌گویید: چه قدر خوب شد که این طوری شد. این طوری می‌شوید.

۷- شرط ورود به هدایت خاص

آن قدر در قرآن درباره‌ی هدایت عام و هدایت خاص صحبت شده که من اگر بخواهم در خصوص هدایت خاص چیزهایی عرض کنم خیلی طول می‌کشد. ولی این را بدانید

۲۱- سوره بقره، آیه ۲۱۶.

لازمه‌ی ورود به مقام هدایت خاص انجام کامل هدایت عام است. یک عده را خدا وامی‌گذارد. گمراه‌شان به اصطلاح قرآن می‌کند. آن‌هایی هستند که به هدایت عام پروردگار توجه نمی‌کنند. «وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ يَضِلُّ مَنْ يَشَاءُ»^{۲۲} ولی «بَيِّدِهِ الْخَيْرِ»^{۲۳} و دست خدا خوبی است، گمراهی که انسان‌ها پیدا می‌کنند، قساوتی که انسان‌ها پیدا می‌کنند در اثر بی‌توجهی به آیات شریفه قرآن است، در اثر بی‌توجهی به اسلام است، در اثر بی‌توجهی به گفتار خاندان عصمت و طهارت علیهم‌السلام است، یک کتابی می‌گیری جلویت، می‌گویی: به به! چه مطالب عالیه‌ای دارد! اما همه‌اش مخالف قرآن و

۲۲- سوره فاطر، آیه ۸.

۲۳- کافی، ج ۲، ص ۵۱۸.

روایات، خوشت می آید. از همین جا کج کردی راه را، از صراط
مستقیم خارج شدی، حالا می افتی داخل درّه، و خدا هم
اعتنایت نمی کند. حواستان جمع باشد، هر کتابی که
می خوانید، هر مطلبی را که می شنوید، هر چیزی که فکر
می کنید زیر سایه ی قرآن و روایات باشد، این ها معصوم
هستند، روایت هم این طور نیست که شما خودتان بخواهید
بروید بخوانید، لا اقل باید یک فقهائی داشته باشید والا پیروی
از فقهای اهل معنی و کسانی که به این هدایت خاص یا به
حقیقت هدایت عام رسیده اند، باید باشید. این هم هدایت
خاص.

۸- معنای هدایت خاص الخاص

و اما هدایت خاص الخاص، که ماها فقط باید آرزویش در زمان ظهور بکشیم، باید منتظر آن وجود مقدّسی که «مهدی» است، هدایت شده است، هادی است، هدایت کننده است، آن کسی است که به همه ی حقایق عالم هستی دست پیدا کرده و از جانب پروردگار همه ی حقایق به او الهام شده و یا وحی شده و از پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله همه ی حقایق را دریافت فرموده است، از او باید استفاده کنیم. رهبر این هدایت خاص الخاص وجود مقدّس مهدی است. از این جهت این نام مقدّس در تمام عالم، مخصوص حضرت بقیه الله ارواحنا فداه است. شما کتب اهل سنت را نگاه کنید همه نوشته اند: مهدی می آید، در آخر الزمان یک کسی می آید که

مردم را به همه‌ی حقایق هدایت می‌کند، کلمه‌ی مهدی در تمام کتاب‌های اهل سنت هم خیلی مشهود است و حتی یک کتابی است از کتاب اهل سنت جمع‌آوری کرده بود یکی از مراجع تقلید اسم کتاب را گذاشته بود «المهدی» مهدی، مهدی، که این اسم استثنائاً اشکالی ندارد همین طوری گفته بشود. ولی سبک با آن برخورد نکنید، مهدی نیامد و نمی‌دانم بعضی از طرز صحبت‌ها خیلی گاهی انسان را متأثر می‌کند. «المهدی» آن کسی که از هدایت خاص برخوردار است، از هدایت خاص الخاص برخوردار است و مردم را می‌تواند به هدایت خاص الخاص برساند، هدایت خاص دیدید این بود که انسان طوری بشود، از اولیاء خدا بشود، به جایی برسد که قلبش پُر از حکمت باشد، امّا

هدایت خاصّ الخاص، آن کسی که دستش به دامن حضرت مهدی ارواحنافداه است، آن چنان دارای نورانیت می شود که عده‌ای را روشن می کند، عده‌ای را به هدایت خاصّ می رساند، که عرض کردم من زیاد نمی توانم درباره‌ی این هدایت خاصّ الخاص صحبت کنم جز اینکه ان شاء الله باید دعا کنیم روز جمعه است «الْمُتَوَقَّعُ فِيهِ ظُهُورُكَ»^{۲۴} که حضرت بقیة الله ارواحنافداه تشریف بیاورد و آن کتاب علی بن ابیطالب علیه السلام را در جلوی ما بگذارد و به آن عمل کنیم و از هدایت خاصّ الخاصی که خدا حضرت بقیة الله را عنایت کرده است، پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآله را به او

۲۴- مفاتیح الجنان، زیارت امام زمان در روز جمعه.

عنایت کرده است، «وَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى»، ما فکر می‌کنیم حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وآله خدا می‌خواهد این طور معرفی بکند که ما یا که ماها، یک فرد، یک نفر نادانی بوده است و هدایتش کرده و آن هدایت خاصّ الخاص، حقایق جمیع علوم قرآن را خدا در همان لحظه‌ی اول خلقت خدای تعالی به رسول اکرم صلی الله علیه وآله عنایت کرد، همه‌ی حقایق را شناخت، حتّی آن چنان خدا را شناخت که معرفت خاصّ الخاص را در هفته‌ی گذشته عرض کردم مخصوص ائمّه‌ی اطهار علیهم السلام است، آن دیگر نصیب ما نمی‌شود، آن‌ها واسطه‌ی فیض‌اند، به آن معرفت

خاصّ الخاص، پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآله را هدایت فرمود: «وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى»^{۲۵} بعد آن تمام مردم دنیا را یک روزی بیاید یک نفر غیر مسلمان در کروی زمین نباشد، به هدایتی که خدا، حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وآله را کرده و از آن نور مقدّس دوازده نور و فاطمه ی زهرا روشن شده که همه شان هادی سبیل پروردگار هستند، از آن هدایت ان شاء الله ما هم برخوردار بشویم و آن معرفتی که خدا به پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآله داده شاید یک قَبَسی به ما هم برسد.

۲۵- سوره ضحی، آیه ۷.

اینکه به شما می‌گویم برای ظهور دعا کنید، برای این که ارزانی بشود و عدل و داد حتی به وجود بیاید، این‌ها فرع قضیه است، اینی که دنیا مان درست بشود، اینی که حتی آخرتمان درست بشود این‌ها همه‌اش فرع قضیه است. اصل قضیه می‌دانید چیست؟ این است که انسان بنشیند در محضر حضرت حجة ابن الحسن، از معارف حقّه، از آن چه که ماها جرأت نمی‌کنیم بگوییم، یا حتی نمی‌توانیم بگوییم، از آن‌ها بیان کند، رشد کنیم، روحمان روح با عظمتی بشود، روحی بشود که با خدا انس داشته باشد، با خدا یکی بشود، آن طور انسان با معرفت بشود. این لذّت بخش است، «فِي مَقْعَدِ

صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ»^{۲۶} مردم بهشت فکر نکنید با گلابی خوردن و سیب خوردن؛ شاید یک عده باشند لذت ببرند آن‌ها می‌نشینند، حورالعین منتظرشان است، باغ و بوستان منتظرشان است، امّا در محضر امامشان، در محضر خدایشان، در محضر ائمه‌ی اطهار علیهم‌السلام نشسته‌اند، دارند از نگاه به آن‌ها لذت می‌برند، از سخن آن‌ها لذت می‌برند، گاهی در بعضی از روایات دارد که سال‌ها اصلاً بی‌اعتنا به همه‌ی این نعمت‌های پروردگار هستند با همه‌ی ارزشش، امّا این ارزشش بیشتر است. امیدواریم از این هدایت هم بهره‌مند بشویم، در بهشت، مهدی ما، ما را هدایت بکند

۲۶- سوره قمر، آیه ۲۷.

که امروز در دعای ندبه خواندید: «بِكَأْسِهِ وَبِيَدِهِ وَأَشْقَيْنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ» یک آبی بدهند ما بخوریم و برویم، هست، این مُلکش است؛ امّا ملکوتش همان هدایت خاصّ الخاصّ است که وقتی که انسان می‌خواهد وارد بهشت بشود یک جرعه از آن آداب ورود بهشت، یک جرعه از آن چیزهایی که در بهشت برای انسان لازم است که داشته باشد و باید کجا برود، اگر خدای نکرده وارد بهشت شدید اوّل چشم‌تان به درخت‌های بهشت بود و به حورالعین بود خوب است، چون خدا به شما وعده کرده و از خدا است و خوب است، امّا بهترش این است که نگاه کنید ببینید حضرت ابی عبدالله الحسین علیه‌السلام کجا نشسته است، خدا رحمت کند حاج ملا آقا جان را من خواب دیدم، از او پرسیدم کجای

بهشتی؟ گفت: من خادم امام حسین علیه السلام هستم. آن
 جا دیگر من نگویید: خدمتگزاری، ما برویم در بهشت بچریم.
 نه، آقا کجا است؟ حجة ابن الحسنی که از آن جرعه‌ی
 هدایت به من نوشاند، «وَ أَشَقِّنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِكَأْسِهِ وَ بِيَدِهِ رِيَا رَوِيَا هَنِيئًا سَائِغًا لَا ظَمًا بَعْدَهُ»^{۲۷}
 بعد از آن دیگر تشنگی جهل، تشنگی‌ای که در اثر جهل
 بوجود بیاید، تشنگی که بر اثر عدم هدایت به وجود بیاید
 ندارند، می‌دانند کجا بروند وارد بهشت می‌شوید خودتان راه را
 بلد هستید، آدرس را آقا به شما داده، یکسره می‌رویم خدمت
 پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله، به به! یکسره می‌رویم خدمت

۲۷- مفاتیح الجنان، دعای شریف ندبه.

ائمه‌ی اطهار علیهم السلام در «جنت عدن»، آن جایی که
ائمه‌ی اطهار علیهم السلام و فرزندان شان همه آن جا، همه‌ی
صالحین و صدیقین آن جا جمعند شما بروید خودتان با آن‌ها
مخلوط می‌کنید.

۹- پایان کلام

امیدواریم که ان شاء الله خدای تعالی به همه‌ی آرزوهای این
گونه ما که عمل بی خود و آرزوی بی خود نیست برساند و
همه‌ی ما را به همه‌ی حقایق موفق بفرماید، و هدایت عام و
خاص و خاص‌الخاص را نصیبمان بفرماید.

یا ابا عبد الله! گرچه دوریم به یاد تو سخن می‌گوییم «السَّلامُ
عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَ جَلَّتْ وَ عَظُمَتِ

الْمُصِيبَهُ بِكَ عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ^{۲۸}
 می‌گویند: آقا فرموده که فراموش نمی‌کنم آن ساعتی را که
 «أَسْرَعَ فَرَسَكَ شَارِدًا إِلَى خِيَامِكَ قَاصِدًا مُحْمَحًا بَاكِيًا»^{۲۹}
 این اسب یک همه‌ای با خودش داشت نقل می‌کنند که
 امام فرموده این کلمات را در آن همه‌اش می‌گفت، اشک
 می‌ریخت: «الظِّلِمَةُ الظِّلِمَةُ مِنْ أُمِّهِ قَتَلَتْ ابْنَ بِنْتِ نَبِيَّهَا»^{۳۰}
 وای بر کسی که بر امتی که کشتند پسر دختر پیغمبرشان را!
 «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ».

۲۸- مفاتیح الجنان، زیارت عاشورا.

۲۹- بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۳۲۲، زیارت ناحیه مقدسه.

۳۰- بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۳۲۲، زیارت ناحیه مقدسه.

[illegible]

